

Vecpiebalgas

novada ziņas

Šajā numurā:

- Domes aktualitātes
- Svinam Latvijas dzimšanas dienu
- Mūsu viesis - Vivita un Mārcis Ločmeļi

Vecpiebalgas novada pašvaldības izdevums

2012. gada novembris Nr. 11(45)

„Tev pretī izejam”

...tā skan kādi seni baznīcas korāļa vārdi, kuri iezīmē gan jaunu baznīcas gadu, gan Adventa laika sākumu.

Ja tulkojam vārdu *advents* latviski, tad tā nozīme ir „tuvoties”, „atnākt”, „ierasties”. Baznīcas tradīcijā kopš 480. gada mēnesi pirms Ziemsvētkiem sākas gaidīšanas laiks, kurā gatavojamies atkal jaunai Dieva Dēla ienākšanai mūsu esošajā pasaulē. Šis ir laiks, kad no ziemīgās tumsas mēs gaidām izlaužamies spožu gaismu Jēzus Kristus personā.

Piebaldzēniem šī gada pēdējie divi mēneši ir bijuši sava veida ceļošana un ceļotāju uzņemšana, no Skalbes „Saulrietiem” nesot gaismu uz Rīgu, tāpat no Rīgas uz Piebalgu mūsu baznīcas arhibīskapa Jāņa Vanaga personā vizitācijas ietvaros, kas pēc daudziem gadu desmitiem ir atjaunota tradīcija luteriskajā baznīcā. Jūsu mīļā mācītāja Intara Jonīša kalpošanas komplekts - Vecpiebalgas un Jaunpiebalgas draudzes un novadi - Cēsu prāvesta iecirknī tika izraudzīti kā pirmie. Šī pieredze palīdzēja ne tikai klātienē būt kopā ar vienu no Latvijas garīgajiem līderiem, bet draudzēm labāk saprast savu lomu novados, savā ikdienas kalpošanā un svētkos. Vizitāciju iemesls nav kontrole gogoliskā stilā, bet draudžu locekļu iedvesmošana dziļākai ticības dzīvei un drosmīgākai kalpošanai vietā, kurā esam aicināti. Man pašam šī vizitācija deva daudz cerību un prieka caur Jūsu ļaudīm, sākot no jaunāko klašu skolēna līdz novadu vadošajiem darbiniekiem.

Tagad, Adventa laiku ievadot, mēs atceramies par Viņu, visas pasaules gaismas nesēju un iedvesmotāju Jēzu Kristu, kura sacītās svētrunas un apsolījumi uztur ticīgajos dzīvas cerības ne tikai par Dieva klātbūtni, bet arī par Viņa vēlmi aktīvi darboties mūsu dzīves notikumos. Apsolītais Pestītājs cilvēkiem visos laikos liecina par attiecībām, kuras Visuvarenais uztur ar lielu rūpību, patiesā mīlestībā. Tāda mīlestība nevar neiedvesmot arī mūs!

Iziešana Jēzum pretī kā mūsu dzīves viesim caur Adventu tiek pārmainīta tā, ka Pestītājs kļūst gan par Tavu Kungu, brāli un draugu. Dievs visbiežāk no mums gaida tieši šo izešanu, pat cerības pilnu iztraukšanos no mūsu krēslas mitekļiem, lai tad pats mums veltītu sava Gara gaismu.

Lai Kungs svētī Tavu un manu izlaušanos Jēzus gaismā no jauna! Viņa gaisma būs tā pati, bet mums tā dod iespēju pieaugt no jauna...

Kristus mīlestībā, iecirkņa prāvests
Didzis Kreicbergs

**Vecpiebalgas novada Dome un pensionāru klubs „Pīlādzītis”
aicina visus novada pensionārus uz
kopīgu sarīkojumu**

**„Kad mums pāri nolist Ziemassvētku prieks”
15. decembrī plkst.12.00 Vecpiebalgas
kultūras namā**

Programmā:

- *Ziemassvētku eglītes iedegšana;
- *Pašmāju mākslinieku priekšnesumi;
- *Ballēšanās un sarunas pie kafijas tases grupas „Galaktika” mūzikas pavadījumā.

Līdzī nemams „groziņš” un labs noskaņojums!
Transportu lūgums pieteikt pagastu pārvaldēs.
Dalību pasākumā pieteikt pie pagastu pensionāru līderiem!

Uz tikšanos Vecpiebalgā!

ĪSZIŅAS

■ No 9. līdz 11.novembrim Vecpiebalgas un Jaunpiebalgas novadu apmeklēja Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas arhibīskaps Jānis Vanags. Vizītes laikā arhibīskaps apmeklēja K.Skalbes muzeju un porcelāna fabriku, tikās ar Vecpiebalgas un Jaunpiebalgas vidusskolas audzēkņiem, skolotājiem un vecākiem, pārrunāja aktuālus jautājumus ar abu novadu pašvaldības deputātiem, bet svētdien – vizītes noslēgumā – uzklaušīja iedzīvotājus un kalpoja Lāčplēša dienas dievkalpojumā Vecpiebalgas un Jaunpiebalgas baznīcā.

■ 13. novembrī notika darba grupas tikšanās par festivāla „Vecpiebalga atver durvis 2013” organizēšanu, kas no 15. līdz 21.jūlijam notiks Vecpiebalgas novadā.

■ 15. novembrī domes priekšsēdētāja Ella Frīdvalde - Andersone reizē ar vairāk nekā astoņdesmit pašvaldību vadītājiem piedalījās Saeimas sēdē, lai paustu neapmierinātību ar budžeta projektu, kas tika pieņemts Saeimā galīgajā lasījumā. Nākamā gada valsts budžets paredz neizdevīgu iedzīvotāju ienākumu nodokļa (IIN) sadalīšanu, vietvarām atvēlot vien 80% no nodokļa ieņēmumiem, nevis 85%, kā to prasīja Latvijas Pašvaldību savienība, un nekompensēt IIN likmes samazinājumu no pašreizējiem 25% līdz 20% 2015. gadā.

■ Valsts Kultūrkapitāla fondā apstiprināts Vecpiebalgas pagasta bibliotēkas projekts „Sarunas ar rakstniekiem Vecpiebalgas novada bibliotēkās”. Projekta ietvaros no janvāra līdz aprīlim bibliotēkās notiks pasākumi ar rakstnieku piedalīšanos.

■ 9. novembrī Kaives pagasta mājas apciemoja Mārtiņdienas ķekatnieki, ar dziesmām, mīklām, ticējumiem un pareģojumiem nopelnot našķus un saldumus.

Domes sēde 2012.gada 21.oktobrī

Deputāti vienbalsīgi nolēma:

1. Apstiprināt saistošos noteikumus Nr.7/2012 „Grozījumi Vecpiebalgas novada Domes 2012.gada 19.septembra saistošajos noteikumos Nr.6/2012 „Par nodokļa atbalsta pasākuma piemērošanu nekustamā īpašuma nodoklim un ar to saistītajiem maksājumiem Vecpiebalgas novada pašvaldības administratīvajā teritorijā esošajiem nekustamajiem īpašumiem””.

2. Neatcelt maksu par treniņu zāles pakalpojumiem Vecpiebalgas vidusskolas skolēniem ārpusstundu laikā.

3. Apstiprināt Vecpiebalgas novada pašvaldības nekustamā īpašuma „Pēterēni” cirsma izsoles rezultātus: sākmcena –107700 LVL; nosolītā cena – 114000 LVL.

4. Iegādāties vieglo automašīnu Vecpiebalgas novada administrācijas dienesta transporta vajadzībām, kur kopējās izmaksas ir līdz 15 000,00 LVL. Automašīnas iegādes finansēšanai ņemt kredītu līdz 15 000,00 LVL vai ekvivalentu summu eiro Valsts kasē uz 10 gadiem.

5. Piedalīties ELFLA līdzfinansētā projektā „Nodarbību telpu izveide jaunatnes iniciatīvas centrā „Balgas strops”” kā projekta realizētājam, kur kopējās projekta izmaksas ir līdz 12622,18 LVL. Projekta realizācijas priekšfinansēšanai ņemt kredītu līdz 11057,45 LVL vai ekvivalentu summu eiro Valsts kasē uz 5 gadiem.

6. Piedalīties ERAF līdzfinansētā projektā „Vecpiebalgas novada Attīstības programmas un teritorijas plānojuma izstrāde” kā projekta realizētājam, kur kopējā projekta izmaksas ir līdz 48802,00 LVL. Projekta realizācijas priekšfinansēšanai ņemt kredītu līdz 27153,42 LVL vai ekvivalentu summu eiro Valsts Kasē uz 1 gadu.

7. Apstiprināt Vecpiebalgas novada tautas mākslas kolektīvu (2013.gada Dziesmu un deju svētku dalībnieku) vadītājiem darba samaksu 2012. gada oktobra, novembra un decembra mēnešos: 125,61 LVL (kopā ar 24,09% darba devēja sociālā nodokļa iemaksām, t. sk. aprēķinātā darba samaksa 101,22 LVL) mēnesī.

7.1. Inešu pagasta koris „Vecpiebalgas muiža”, Jānis Rijnieks;

7.2. Dzērbenes TN deju kolektīvs „Juveris”, Uldis Blizna;

7.3. Dzērbenes –Taurenes apvienotais koris „Pie Gaujas”, Solveiga Vitoliņa;

7.4. Vecpiebalgas KN jauniešu TDK „Slātaviņa”, Antra Grinberga;

7.5. Vecpiebalgas KN jauniešu TDK „Balga”, Klāvs Zārdiņš;

7.6. Vecpiebalgas KN senioru TDK „Mudurainis”, Antra Grinberga;

7.7. Apstiprināt Vecpiebalgas audēju kopas vadītāji

Dagnijai Kupčai darba samaksu 2012. gada oktobra, novembra un decembra mēnešos – 62,66 LVL (kopā ar 24,09% darba devēja sociālā nodokļa iemaksām, t. sk. aprēķinātā darba samaksa 50,50 LVL) mēnesī.

8. No 2013. gada 1. janvāra apstiprināt štatu sarakstā jaunu amata vienību - koncertmeistars (Inešu tautas nama „Vecpiebalgas muižas” korim) - 0,35 slodze, darba samaksa 70,00 LVL pirms nodokļu nomaksas.

9. Pieņemt ziedojumu 600,00 LVL no biedrības „Piebalgas attīstībai”.

10. Piešķirt Alvim un Ģirtam Jakovļeviem finansiālu palastu 50,00 LVL dalībai starptautiskajā Brīvo cīņu čempionātā Helsinkos.

11. No 2012.gada 21.novembra pārtraukt telpu īres līgumu, kas noslēgts 2012.gada 1.februārī starp Vecpiebalgas novada pašvaldību un Fruzju Aļmjaševu.

12. Apstiprināt Jauniešu domes nolikumu.

13. Uzsākt zemes ierīcības projekta izstrādi nekustamam īpašumam „Lejas Muguri” (Dzērbenes pagasts).

14. Veikt nekustamo īpašumu „Starpgabals” (Kaives pagasts) un „Smilgas” (Kaives pagasts) sagatavošanu atsavināšanai.

15. Precizēt LR Satiksmes ministrijai piekritošās zemes vienības, kas atrodas Vecpiebalgas novada Kaives pagastā, robežu ar Ērgļu novada Ērgļu pagastu.

16. Iznomāt daļu neapbūvētās zemes vienības „Zeme blakus Dabariem” (Inešu pagasts) 1,5 ha kopplatībā lauksaimnieciskai izmantošanai, nomas līguma termiņš – 5 gadi.

17. Piekrist jaunu īpašumu izveidošanai, kas atdalīti no nekustamā īpašuma „Skujenieki” (Dzērbenes pagasts) un „Vecbeķeri” (Inešu pagasts).

18. Piemērot nodokļu atbalsta pasākumu 9 īpašniekiem nekustamā īpašuma nodokļa NAP maksājumiem.

19. Apstiprināt SIA „METRUM” izstrādāto zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma „Jaunķemeres” (Inešu pagasts) 2. zemes vienībai.

20. Atlaut pārdot par brīvu cenu vieglo automašīnu SUBARU IMPREZA, valsts Nr. DD9259.

21. Apstiprināt precizēto SIA „BioEnerģija VT” iznomāto Vecpiebalgas novada pašvaldības nekustamā īpašuma Gaismas iela 4 zemes vienības daļu (0,3364 ha platībā).

Nākamā Vecpiebalgas novada Domes sēde notiks 2012. gada 19. decembrī plkst. 16.00 Vecpiebalgas pagastā.

Finanšu komitejas un Sociālo, izglītības, un kultūras jautājumu komitejas sēde 2012. gada 12. decembrī.

Uz iedzīvotāju jautājumiem atbild izpilddirektors Hugo Duksis

1. Par gatavību apkures sezonai.

2012./2013. gada apkures sezonai saimnieciskais dienests sāka gatavoties gada sākumā – tika sagatavoti projekti un noslēgti līgumi par Taurenes, Kaives, Dzērbenes un Vecpiebalgas siltumapgādes sistēmas uzlabošanu un remontiem. Inešos siltumtrases un apkures katlu nomaņa tika pabeigta 2010.gadā, Taurenē – 2011. gadā. Taurenē šogad tika paplašināta šķeldas novietne, cirkulācijas sūkņim uzstādīts frekvenču pārveidotājs, kas nodrošina ekonomiskāku katlu mājas darbību. Skujenes pamatskolā un Taurenē notiek malkas apkures katla uzstādīšana, kas nodrošinās katlu mājas darbu avārijas situācijās. Vecpiebalgā šādu katlu plānots uzstādīt 2013. gada sākumā. Dzērbenē notiek Sabiedriskā centra siltumtīklu un kanalizācijas rekonstrukcija. Vecpiebalgā šogad tika nomainītas avārijas stāvoklī esošās maģistrālās siltumtrases. Pārēli siltumtrāsēm ieguldīti optiskie kabeli, kas paredzēti siltummezglu kontrolei no attāluma. Vecpiebalgas pagasta „Piebaldzēnos” nomainīti maģistrālie siltumtīkli, no „Norkalņiem 2” uz „Norkalņiem” pārvietots siltummainis, katlu mājai iegādāts jauns automātikas skapis, jo vecais ir kritiskā stāvoklī. Ar kurināmo problēmām nevajadzētu būt, ar piegādājumiem noslēgti līgumi. Malkas šķeldošanu veic SIA „LB Melio”. 2012/2013.gada apkures sezonā apkures un siltā ūdens tarifi netiks paaugstināti. Siltā ūdens pamata tarifs nav mainīts, izmainīts ir pievienotās vērtības nodoklis (neskaidrību gadījumā zvanīt Ilzei Kaulai, t.29158249).

2. Par ūdenssaimniecības problēmu risināšanu.

Vecpiebalgā un Kaivē atbilstoši grafikam notiek vērienīga ūdenssaimniecības rekonstrukcija, darbu nodošana paredzēta decembra beigās. Inešos ūdenssaimniecības rekonstrukcijas darbus plānots pabeigt 2013.gada maijā. Pēc darbu pabeigšanas Kaives, Inešu un Vecpiebalgas iedzīvotājiem tiks piegādāts attīrīts dzeramais ūdens un nomainīti „simgadīgie” ūdensvadi. Taurenē šis darbs tika izdarīts 2010.gadā. Tiek gatavoti 2.kārtas ūdenssaimniecības projekti Taurenē un Vecpiebalgā.

Diemžēl apdzīvotajās teritorijās ceļu un ietvju

rakšanas darbi ir neizbēgami, kas rada iedzīvotājiem ne mazums problēmu. Kaivē, Inešos un Vecpiebalgā notiek sarakto teritoriju atjaunošana, to plānots pabeigt līdz gada beigām. Sakarā ar to, ka pašvaldībai nav precīzas informācijas par kabeļu piesaistēm, tie tiek sarauti un, mēģinot savienot, dažviet tiek konstatēti, ka vecie alumīnija kabeli jāmaina, ko nevar izdarīt dažās dienās ar pašu spēkiem. Atvainojamies iedzīvotājiem par sagādātajām neērtībām un paldies par sapratni. Strādājam ar uzņēmējiem, lai problēmu būtu mazāk, bet ir tā, kā ir.

3. Par ceļu stāvokli un uzturēšanu.

Viena kilometra pašvaldības ceļa uzturēšanai no valsts tiek piešķirti 250 lati. Valsts auto ceļu uzturētājs ar sertificētu tehniku 1 km ceļa planē par 35 latiem. Iznāk, ka par ceļu naudu mēs varētu septiņas reizes noplanēt ceļu! Tas nozīmē, ka ceļu remontiem, krūmu ciršanai, tiltu remontiem, apgaismojuma ierīkošanai un citiem darbiem nauda nav paredzēta. Pašvaldība ar savu uzņēmēju palīdzību vismaz 10 – 12 reizes gadā tīra sniegu un 4 – 7 reizes gadā planē ceļus, kā arī cenšas novērst avārijas – ceļu izskalojumus, tiltu bojājumus, caurteku maiņu, grants seguma atjaunošanu, bet naudas ir tik, cik ir. Sevišķi lielas problēmas mums sagādā mežu izveidēji. Lūdzu iedzīvotājus ziņot man par mežu izvešanas gadījumiem. Ja kāds saka, ka meža izvešana ar pašvaldību ir saskaņota, pieprasiet līguma numuru un zvaniet (t.64107279 vai 29451641). Saskaņojums ar pašvaldību ir spēkā tikai tad, kad meža izveidējs ir noslēdzis rakstisku līgumu ar pašvaldību par ceļa remontu.

4. Par privāto ceļu attīrīšanu no sniega ziemas sezonā.

Privāto ceļu tīrīšanai novada iedzīvotājiem jāslēdz līgums:

– Taurenes un Dzērbenes pagasta iedzīvotājiem ar z/s „Uzvaras Kalns”, tel. 26379584;

– Vecpiebalgas un Inešu pagasta iedzīvotājiem ar SIA „LB Melio”, tel.29403116;

– Kaives pagasta iedzīvotājiem ar SIA „Vecpiebalgas Kompānija”, tel.29460781.

Īstenots projekts „2Create, 2See, 2Learn, 2Enjoy”

Šī gada vasarā jaunatnes iniciatīvu centrā „Balgas strops” tika īstenots projekts „2Create, 2See, 2Learn, 2Enjoy” (līguma Nr. 07.4-14/14/05.06.2012.) Projekta vispārējais mērķis bija nezaudēt jaunatnes iniciatīvu centra „Balgas strops” popularitāti jauniešu vidū, ejot līdzī laimam un piedāvājot jauniešiem aktuālas, saistošas un interesantas brīvā laika pavadīšanas iespējas. Projekta ietvaros tika iegādāts jaunatnes iniciatīvu centram „Balgas Strops” nepieciešamais aprīkojums, lai dotu iespēju jauniešiem organizēt kvalitatīvus filmu un karaoke vakarus, kā arī mācīties filmēt un fotografēt pašiem. Lai veicinātu jauniešu veselīgu dzīvesveidu un brīvā laika pavadīšanu ārpus telpām,

festivāla „Vecpiebalga atver durvis” laikā tika organizēts piecu dienu ilgs ritenbrauciens pa visiem pieciem Vecpiebalgas novada pagastiem. Lai dotu jauniešiem iespēju apgūt video veidošanas un fotografēšanas pamatus, ritenbrauciens tika filmēts un fotografēts, kā rezultātā jaunieši izveidoja filmu „Ceļojums pa Vecpiebalgas novadu”. Filma visiem interesentiem ir pieejama jauniešu centrā latviešu un angļu valodā. Kopumā filmas tapšanā piedalījās 15 Vecpiebalgas novada atsaucīgākie un izturīgākie jaunieši.

Projekta kopējās izmaksas ir 2223,11 Ls. Projekts tika īstenots Jaunatnes politikas valsts programmas 2012. gadam valsts budžeta finansējuma ietvaros.

„Balgas stropa” jaunieši festivāla laikā apceļojot Vecpiebalgas novadu.

Noskaidrots KNHM balvas ieguvējs

Projekta vadītāja Dace Potāša ar domubiedrēm rotaļu laukuma jaunizveidotajā labirintā.

Šis bija otrais gads, kad Vecpiebalgas novada pašvaldības un Nīderlandes fonda KNHM kopīgi rīkots projekta konkurss „Iedzīvotāji veido savu vidi” norisinājās Vecpiebalgas novada Inešu, Kaives, Taurenes un Dzērbenes pagastā. Diemžēl kopumā tika iesniegti tikai 4 projekti, taču pozitīvi ir tas, ka visi šie projekti tika apstiprināti un veiksmīgi īstenoti. Jau jūlijā Vecpiebalgas novada iedzīvotājiem un viesiem bija iespēja aplūkot projekta „Ziedu dienas atver durvis Dzērbenē” floristikas izstādi, kas tika rīkota festivāla „Vecpiebalga atver durvis” ietvaros. Līdz ar jauno mācību gadu Taurenes pagasta bērnus priecē atjaunots un uzlabots rotaļu laukums.

Turpinot pagājušā gadā uzsāktu Antēnu rijas apkārtnes labiekārtošanu, šobrīd rijas apmeklētājiem ir iespēja atpūsties Ogres upes krastā izveidotajā peldvietā. Ja rodas vēlme papildināt savas mājas interjeru ar pašausiem lupatu paklājiem, tad ir jādodas

uz Kaives pagastu, kur savās jauniegūtajās zināšanās un prasmēs labprāt dalīsies Kaives audējas.

Šogad KNHM balvu 500 eiro saņēma iedzīvotāju grupa „KOPĀ” ar projektu „Nāc un sāc!”, kura ietvaros pie Taurenes pamatskolas tika labiekārtots bērnu rotaļu laukums. Šo projektu žūrija atzina par labāko, jo to īstenoja liels skaits cilvēku – visi brīvprātīgie, mazi un lieli, kas izbaudīja kopīgo sadarbību. Tieši tas ir KNHM mērķis: dot iespēju cilvēkiem sadarboties, mēģinot uzlabot vidi sev apkārt un darot kaut ko labu sabiedrībai.

Neņemot vērā to, ka projektu pieteikumu šogad bija ļoti maz, priecē tas, ka Vecpiebalgas novadā tomēr ir uzņēmīgi, stipri, radoši un darbu mīloši cilvēki, kuri iestājas par savu ideju un to arī realizē, tādējādi padarot visa novada iedzīvotāju dzīvi interesantāku un krāšņāku.

Lelde Burdaja

KULTŪRA UN SABIEDRISKĀS AKTIVITĀTES

„Nesam gaismu” dalībnieki iekaro Rīgu

Ideja 133 Vecpiebalgas un Jaunpiebalgas novada skolēniem Kārļa Skalbes 133. dzimšanas dienā nokrist 133 kilometrus no „Saulrietiem” Vecpiebalgā līdz Brīvības piemineklim Rīgā pieder Mārcim Ločmelim – biedrības „Piebalgas attīstībai” vadītājam. „Lai mazā liesma, ko iededzam petrolejas lampās, ir kā apliecinājums spožajai gara gaismai, ko Kārlis Skalbe nesīs Latvijai. Viņa laikā nebija nekā no tām ērtībām, ko varam izmantot mēs, bet viņam bija savs sapnis par Latviju. Un Kārlis Skalbe to piepildīja,” uzrunājot skrējiena dalībniekus un atbalstītājus pasaku ķēniņa mājās, teica skrējiena organizators. Organizēšana un saskaņošana ar atbildīgajām institūcijām prasīja ilgstošu un nopietnu gatavošanos, Mārcis Ločmelis uzteic amatpersonu atsaucību, īpaši slavējot Vecpiebalgas un Jaunpiebalgas pašvaldības, muzeju apvienības „Orisāre” un skolu ie-

visas grūtības. „Tas ir apbrīnojami, ko mums izdevās paveikt. Šis stafetes skrējienis bija pierādījums tam, ka, cilvēkiem vienojoties, var sasniegt pozitīvu mērķi, pat aizskriet no Vecpiebalgas līdz Rīgai un aiznest gaismu, gūt neapraštāmas un tikai pozitīvas emocijas. Ja mēģinātu aprakstīt, tad varētu teikt, ka sajūta bija līdzīga kā staigāšanai pa mākoņiem. Esmu no sirds priecīgs, ka varēju piedalīties un sajūst Vecpiebalgas gaismu,” iespaidos dalās Jēkabs Brauers. Starp gaismas nesējiem bija arī Skujenes pamatskolas 8. klases skolēni Dāvis Kalniņš un Kristers Bormanis. Puiši ir lepnī par paveikto un atzīst, ka ir priecīgi par iespēju būt starp daudzajiem jauniešiem, kuri pierādīja, ka šķietami neiespējamais ir iespējams.

Skrējiena laikā, vienai komandai nomainot otru, dalībnieki paviesojās arī skolās, kuru novadiem cauri skrēja gaismas nesēji – Ērgļos, Tau-

rupē, Ķeipenē, Suntažos, Ropāžos.

Pusstundu pirms sportisti finišēja pie Brīvības pieminekļa tā pakājē muzicēja Jānis Lūsēns, Zigfrīds Muktupāvels, bet aktieris Kaspars

interesētību. Skrējienā piedalījās jaunieši no Inešu, Taurenas, Skujenes pamatskolas un Dzērbenes, Vecpiebalgas un Jaunpiebalgas vidusskolas proporcionāli skolēnu skaitam šajās mācību iestādēs, kā arī pieaugušie sporta entuziasti. Dalībnieki skrējienu no „Saulrietiem” uz Rīgu sāka agrā rītausmā, ceļā pavadot nepilnas vienpadsmit stundas. Atbilstošu skrējiena tempu skolēniem noturēt palīdzēja pieredzējuši sportisti – Kaspars Stupelis, Līga Glāzere, Arnis Tunte, Atvars Vilde, Alvis Ragozins. Par dalībnieku maiņu stafetes posmos rūpējās Māris Krams.

Ērgļos vecpiebaldzēniem pievienojās Jaunpiebalgas vidusskolas sportisti. Dalībnieki atzīst, ka skriet nav bijis viegli, jo laika apstākļi nav lutinājuši un kājas grimušas dubļos, tomēr milzīgais emocionālais pacēlums palīdzējis pārvarēt

Zvīgulis lasīja Kārļa Skalbes dzeju. Vecpiebalgas un Jaunpiebalgas pārstāvji pie Brīvības pieminekļa nolika no „Saulrietiem” atnestos lukturus ar gaismu, uzrunu dalībniekiem un sanākušajiem teica pasākuma organizators Mārcis Ločmelis, pašvaldību vadītāji – Ella Frīdvalde – Andersone un Laimis Šāvējs, bet Ance Šatrovska skrējēju vārdā uzaicināja rīdžiniekus nākamgad skriet no Rīgas uz Vecpiebalgu.

Par skrējiena drošību rūpējās vietējās policijas ekipāžas, bet galvaspilsētas pievārtē satiksmes organizēšanu no piebaldzēniem pārņēma Rīgas kolēģi. Skrējēju veselības uzraudzība bija mediķu Ilonas Radziņas un Vitas Antones pārziņā, bet biškapis Aivars Radziņš skolām, kuras apmeklēja dalībnieki, dāvāja Piebalgā ievāktu medu.

Lai labi iesāktais turpinās!

Dzidra Ješkina

„Mums viņa ir visskaistākā...”

Sagaidot Latvijas Republikas proklamēšanas 94. gadadienu, 16. novembrī novada dome aicināja iedzīvotājus uz svinīgo sarīkojumu „Mums viņa ir visskaistākā...” Vecpiebalgas kultūras namā. Svētku uzrunu teica domes priekšsēdētāja Ella Frīdvalde – Andersone, uzsverot, ka šī gada laikā novada iedzīvotāji ir parādījuši sevi kā patiesus savas valsts un novada patriotus, – gan īstenojot vērienīgus projektus, gan liekot izskanēt Vecpiebalgas vārdam Latvijā un pasaulē. Nīderlandes fonda KNHM pārstāvis Latvijā Niko Opdams sveica projektu īstenošanas, īpašo balvu – 500 eiro saņēma iniciatīvas grupa „KOPĀ” (vadītāja Dace Potaša no Taurenas), savukārt pašvaldības balvu – pārējo 3 projektu īsteno-tāji. Sarīkojumā tika noskaidroti titula „Gada cilvēks 2012” ieguvēji 6 nominācijās un īpaši godināts Vecpiebalgas novada lepnums – Jānis Ronis.

Sarīkojuma otrajā daļā apmeklētājus priecēja pašdarbības kolektīvu koncerts, bet noslēgumā visi varēja baudīt svētku noskaņu kopā ar grupu „Brālīši”.

Vecpiebalgas novada lepnums – Jānis Ronis

Gada sportists Kaspars Stupelis, Gada raksts Kārlim Nebaram (attēlā) un Tomam Praulītis.

Gada uzņēmējs Aigars Mētra, Gada raksts Jānim un Inesei Āboliņiem, Aivaram Radziņam un Jānim Pilsētniekam.

Gada cilvēks nominācijā „No sirds uz sirdi” – Vivita un Mārcis Ločmeli, Gada raksts – Sandrai Jermacānei un Ievai Veinbergai.

IZM Atzinības rakstu saņēma ilggadējā Vecpiebalgas vidusskolas direktore Marija Supe.

Gada kultūras darbinieks Ilona Muizniece, Gada raksts Ilzei Vildei un Māritei Lācgalvei.

Gada pašvaldības darbinieks Līva Grudule, Gada raksts Hugo Duksim un Marinai Siliņai.

Gada skolotāja Ilona Strelkova, Gada raksts – Dacei Potašai un Intai Apalupai.

KNHM projektu grupu vadītājas – Agnese Caunīte – Bērziņa, Līga Steķe, Daina Šmite un Dace Potaša.

SKOLU ZIŅAS

Vecpiebalgas vidusskolā

Mēs – par videi draudzīgu saimniekošanu!

Jau divpadsmito gadu Vecpiebalgas vidusskolas skolēni piedalās Ziemeļvidzemes atkritumu apsaimniekošanas organizācijas (ZAAO) vides projektā „Cilvēks vidē”. Viena no aktivitātēm bija makulatūras vākšanas akcija „Dzīvo taupīgi, pārstrādā kārtīgi”, ko organizēja 9. klases vides aktīvisti skolotājas Antras Eškinas vadībā un kas norisinājās no 8. līdz 12. oktobrim. Projektā varēja piedalīties 1.-12. klašu skolēni un skolas darbinieki. Visvairāk makulatūras savāca 8.A klase – 508 kg, tai sekoja 9. klase ar savāktajiem 387 kg un 2.klase ar 368 kg. Visčaklākie makulatūras vācēji bija Karīna Keita Sābule, Klāvs Vilde, Rēzija Krieviņa, Monta Aļeksejeva, Mārtiņš Šatrovskis, Dagmāra Gulbe, Marta Pundure,

9.klases vides aktīvisti Eliza Oša, Alise Gulbe, Anna Kalniņa, Mārtiņš Arājs, Ints Sarmulis.

Renārs Pundurs, Eva Aļeksejeva, Ralfs Kuzmans, Kate Antone, Anna Zvirgzdiņa, Kitija Sarmule, Kalvis Grugulis un Mārtiņš Arājs. Kopā visas klases savāca 2065 kilogramus makulatūras. Paldies z/s „Veckurmji” īpašniekam Jānim Freimanim par akcijas

atbalstīšanu un sponsorēšanu. Šī mācību gada laikā norisināsies arī citas akcijas, piemēram, PET pudeļu un bateriju vākšana. Ceram uz atsaucību!

Kitija Paeglīte

Patriotiskā nedēļa

Vecpiebalgas vidusskolā novembra mēnesis bija īpaši bagāts – aktīvi piedalījāmies skolas un pašvaldības organizētajos pasākumos.

Daudziem mūsu skolas skolēniem, tajā skaitā arī man, bija lieliska iespēja 7. novembrī piedalīties stafetes skrējienā „Nesam gaismu”. Neizsakāmas sajūtas, savīļojums un lepnums par piebaldzējiem. Liels paldies Loretas un Linarda vecākiem par skolēnu iesaistīšanu šajā neaizmirstamajā pasākumā.

8. novembrī skolā norisinājās mūsu jaunsargu rīkotās sacensības. No katras klases startēja viena komanda (4 puisi un 2 meitenes). Dalībniekiem, lai paveiktu dotos uzdevumus, bija jābūt gataviem uz dažādām neērtībām – netīrām drēbēm, slapjām kājām un nosalušu degungalu. Visas komandas uzdevumus veica godam un pierādīja savas komandas saliedētību. Šai dienā cītīgi sportoja un Lāčplēša dienu svinēja arī mūsu sākumskolas skolēni un bērnudārza bērni. Tie apguva ierindas mācību 10. klases puisi Kārļa un Jēkaba vadībā, noskatījās fotomateriālu par latviešu strēlniekiem, ar kļusu ma brīdi godināja par Latvijas brīvību kritušos karavīrus. Noslēgums svētkiem norisinājās skolas sporta zālē, kur bija jāveic karavīru cienīgi uzdevumi - bērni skrēja, kāpa, meta un

leca, jo jāaug stipriem un veselīgiem par prieku vecākiem un par godu savai zemei.

9. novembrī skolā viesojās arhibīskaps Jānis Vanags. Viņa lekcija bija interesanta un, manuprāt, uzrunāja visu vecumu skolēnus. Šajā dienā ar arhibīskapu tikās arī mūsu vecāki. Patīkami bija dzirdēt Jāņa Vanaga atsauksmes, ka tik pieklājīgus un labi disciplinētus skolēnus viņš ilgi nebija satīcis.

Turpinot iesāktu tradīciju, 11. novembrī rīkojām lāpu gājieni „Latvija – es esmu tavs bērns”, kurā piedalījās skolēni un viņu vecāki, skolas pedagogi, darbinieki un pagasta iedzīvotāji. Kā uzsvēra gājiena organizatori, tieši patlaban ir īpaši svarīgi parādīt, ka cilvēku, kas dzīvo ar Latviju sirdī, ir daudz.

13. novembrī skolā tika organizēts vēstures konkurss. Sacentās visi 4.-6., 7.-9. un 10.-12.

klašu labākie vēsturnieki. Uz zināmajā daudz jauna par savu valsti un novadu. Liels paldies skolotājai Žannai Otersonei par pārdomāto un interesanto pasākumu.

16. novembrī skolā bija jūtama īpaša svētku noskaņa. Visi bija skaisti saposušies skolas svētku formās un pie krūtīm bija piespraudeši lentīti valsts karoga krāsās. Šo nedēļu pirms valsts dzimšanas dienas noslēdzām ar nelielu koncertu skolas aktu zālē. Pasākums bija emocionāls un ļoti sirsnīgs. Uzstājās skolas koris un 10. klases skolēni, pasākumā tika godināti skolēni, skolotāji un skolas darbinieki, kuri ar savu darbu, uzvedību un aktivitāti ir sekmējuši skolas attīstību. Šīs divas nedēļas bija patiesi patriotiskas. Arī mācību stundās skolotāji deva mums iespēju paust savas izjūtas domrakstos un radošajos darbos.

Skujenes pamatskolā

Valsts svētku nedēļa

Sagaidot Lāčplēša dienu, 9. novembra pēcpusdienā pulcējāmies kopā, lai iedegtu sveču liesmiņas varoņu piemiņai.

Valsts dzimšanas dienas priekšvakarā ar aizdegtu svecīti katra bērna un skolotāja plaukstā šogad dziedājām „Dievs, svētī Latviju!” un ar sveču liesmām izgaismojām Latvijas kontūru. Visi skolēni šajā nedēļā savas zināšanas par Latviju parādīja viktorīnā. Vislabākie rezultāti bija Saritai Tauniņai 1. klasē, Dāvim Zaltānam 2. klasē,

Pēterim Stivriņam 3. klasē, Mārcim Bērziņam 4. klasē, Montai Linkumai 5.klasē, Ilmāram Doršam 6. klasē, Mikam Jānim Oltem un Patrīcijai Pļešakovai 7. klasē, Ritai Ozolai 8. klasē un Kristapam Bormanim 9. klasē. Šie skolēni, kā arī 2. un 3. vietas ieguvēji (vecākajās klasēs) saņēma diplomus.

Vēlējām Latvijai daudz laimes, priecājamies par gaismu, ko deva sveču liesmiņu starojums, un cienājamies ar svētku kļiņģeri.

Rītausmas stunda

No 12. līdz 16. novembrim Ziemeļvalstu Bibliotēku nedēļas laikā Skujenes pamatskolā katru rītu notika „Rītausmas stunda”, kuras laikā 1.- 6. klašu skolēni klausījās Turbjēna Ēgnera „Kāpējpeļuks un citi dzīvnieki Šurumburummežā”. To skolēniem lasīja skolotāja Ilona Sopule - Žēpere, bet 7.- 9. klašu skolēni klausījās fragmentus no dažādām zie-

meļvalstu un latviešu autoru grāmatām (Pēra Petersona „Es nolādu laika upi”, Mika Nusiainena „Želejkonfekšu bēglis” un Valda Rūmnika un Andreja Miglas „Kuršu vikings”). Šos fragmentus lasīja skolotāja Anda Olte.

Nedēļas beigās skolēni ar aizrautību zīmēja ilustrācijas par dzirdēto un izteica vēlmi šādu rīta stundu organizēt biežāk.

Īslandē

„Īslande ir jauka valsts, ” stāsta Patrīcija, „skaista, bet savādāka nekā Latvija. Biju izbrīnīta par sniegotiem kalniem, augstiem ūdenskritumiem un karstiem avotiem. Ciemojāties mazā lauku skolā un mūs uzņēma ļoti jaukas ģimenes. Ja jums ir iespēja, noteikti aizbrauciet uz Īslandi!”.

Patrīcija Pļešakova ar saviem skolasbiebriem Līvu Ragozinu, Ingmāru Lazdiņu, Miku Olti, Ritu Ozolu un Līvu Jukneviču oktobra vidū nedēļu pavadīja Īslandē. Iespēja doties tālajā ceļā Skujenes pamatskolas sešiem skolēniem kopā ar direktori Andu Lukstiņu radās, pateicoties dalībai *Nordplus* skolu sadarbības projektā ”Esi brīvs domāšanā un mācies caur pieredzi”, kuru realizējam kopā ar igauņu un īslandiešu partneriem. Projekta mērķis ir veicināt zināšanas un sapratni par Baltijas un Ziemeļvalstu valodām un kultūrām, veidot izpratni par dzīvesveidu partnervalstīs, skolās un ikdienas dzīvē.

Uz pirmo projekta tikšanos Īslandes partnerskolā *Grunnskóli þórshafnar* devāmies kopā ar igauņu partneriem – skolotāju un arī sešiem skolēniem no Pērnavas skolas *Pärnu vabakooli*. Līdz nokļuvām Īslandes galvaspilsētā Reikjavīkā, bijām jau braukuši ar autobusu līdz Pērnavai, ar prāmi līdz Helsinkiem un tālāk ar lidmašīnu. Ar īrētiem minibusiņiem mūsu ceļš 800 km garumā veda uz ciematu Īslandes ziemeļaus-

trumus. Tā kā braucām paši, tad bija iespēja ceļā apstāties un izbaudīt ziemeļu salas burvību – gan ūdenskritumu Godafoss un Dettifoss varenumu, gan ziemeļu pilsētas Akureyri šarmu, būt Krapla vulkāna tuvumā, Mīvatna ezera apkārtnē peldēties karstos avotos, doties skatīt ledāju Snaifellsjökidls Snaifellsnesas pussalā. Mēs apmeklējām vienu no lielākajām HES Īslandē, kur devāmies pazemē 230 m dziļuma, lai redzētu, kā ūdens spēks pārvēršas elektroenerģijā.

Brauciena galvenais mērķis bija *Grunnskóli þórshafnar*, kur mūs sagaidīja gandrīz viss ciemats. Mēs dzīvojām ģimenēs, lai iepazītos ar īslandiešu ikdienas dzīvi un labāk iepazītu citu. Skolā notika visu trīs valstu un skolu prezentācijas, kopīgas iepazīšanās aktivitātes, sporta spēles, peldēšanās baseinā, diskotēka un filmas skatīšanās. Devāmies kopīgā braucienā pa Langaniesi pussalu, iepazīnāmies ar vietējo zemnieku – aitkopju darbu. Arī brīvais laiks ģimenēs pagāja nemanot un pienāca brīdis atvadām. Taču skolu sadarbība turpināsies. Aprīlī uz Īslandi dosies otra skolēnu grupa no mūsu un Pērnavas skolas, bet maijā gaidīsim ciemiņus mūsu skolā, jūnijā dosimies kopā ar īslandiešiem uz Igauniju. Tiek plānota arī sadarbība nākamajam mācību gadam.

Projekta koordinatore
Skujenes pamatskolā
Anda Lukstiņa

SKOLU ZIŅAS

SKOLU ĪSZIŅAS

Inešu pamatskolā:

- 7. novembrī visu skolēnu dalība akcijā „Nesam gaismu”.
- 16. novembrī projekta „Mans laiks” svētku pasākums, kad apbalvojumus par sabiedrisko aktivitāti klasē un skolā saņēma 26 skolēni.

Vecpiebalgas vidusskolā:

- 5. novembrī spēka trīscīņas sacensības vidusskolas zēniem.
- 6. novembrī starp-novadu sacensības spēka daudzciņā 6.-7. un 8.-9. klašu zēniem.
- 9. novembrī Mārtiņdiena pirmsskolā.
- 12. novembrī Mārtiņdienas tirgus 1.-3. klasēm.
- 30. novembrī Adventa vainaga iedegšana.

Skujenes pamatskolā:

- 12. novembrī 3.-9. klašu zēniem un meitenēm bija iespēja ieskatīties aizraujošajā robotikas pasaulē. Liekot kopā lego klucīšus, zobratu un vadus, viņi būvēja robotus, tad sēdās pie datora veidot programmas, kas lika robotiem kustēties un veikt darba uzdevumus. Roboti klausīja un pārvietojās norādītos virzienos, apgāja šķēršļus, reaģēja uz noteiktām krāsām. Lego krokodili koda pirkstos, ja roka tuvojās tā galvai. Nodarbības vadīja BJC „Altona” robotikas pulciņa vadītājs Kaspars Irbe no Rīgas.

Dāvis Kalniņš un Mareks Doniņš ieinteresēti nodarbībā.

Inešu pamatskolā

„No pagātnes uz nākamību...”

Dziedošie Inešu pamatskolas zēni atklāj svinīgo pasākumu.

2012. gada novembris Inešu pamatskolā bija īpaši darbīgs mēnesis gan kā ikvienam Latvijas patriotam, sagaidot savas valsts dzimšanas dienu, gan kā Vecpiebalgas novada skolēnam, kas izzina savas ģimenes un tuvākās apkārtnes vēsturi. Skolēni kopā ar klases audzinātājam mēģināja paskatīties vairāku desmitu un pat simtu gadu tālā pagātnē, lai noskaidrotu toreizējo bērnu iespējas apgūt zinības tagadējā Inešu teritorijā. Tika apzinātas 5 skolas: Pareizticīgo draudzes skola, Tūļu skola, Upītes skola, Laskates meiteņu skola, Briņģu skola. Daļa no tām ir darbojušās vienlaicīgi un atradušās nelielā attālumā cita citas (3-6 km). Kā pēdējā no tām tika slēgta Upītes skola (1971.)

Pēc 41 gada Upītes skolas skolēniem tika dota iespēja satikties ar saviem skolas biedriem un pēdējo

skolas direktori Veroniku Kramu. Bijušie Upītes skolas absolventi kopīgi ar Inešu pamatskolas skolēniem ielūkojās Vecpiebalgas novada izglītības pagātnes lappusēs un devās svētku ekskursijā pa skolu atrašanās vietām. 2012. gada 16. novembrī Inešu pamatskolā satikās 22 bijušie Upītes skolas skolēni no dažādiem skolas darbības gadiem, kas tagad dzīvo gan mūsu novadā, gan citos novados un galvaspilsētā. Bija ieradušies Upītes skolas skolēni, kas mācījušies šajā skolā 20. gs. 30.-tajos gados, 40. - tajos, 50. - tajos un 60. - tajos gados, kā arī pēdējo skolas gadu audzēkņi. Inešu pamatskolas skolēniem svētīgus vārdus veltīja Triju Zvaigžņu ordeņa lielvirsnieks, Latvijas Ordeņu brālības valdes priekšsēdētājs Jānis Rožkalns (Upītes skolas skolēns 1956.-1961.), aicinot skolēnus būt atbildīgiem, jo valsts

Dzērbenes vidusskolā

Izzinām pagasta vēsturi

*Tauta – tā ir ideja
Par kopējām asinīm,
Par kopēju zemi,
Par kopējām paražām,
Par kopēju vēsturi,
Par kopēju godu.
(K. Ulmanis.)*

Gatavojoties Latvijas dzimšanas dienai, skolēni iepazīna sava pagasta iestādes, vēsturiskās vietas un cilvēkus. Katra klase veidoja „Mazā pārgājiena” aprakstu. Iesākto darbu turpināsim – vāksim materiālus, apkoposim, izmantosim mācību stundās, papildināsim skolas muzeja krājumus.

Par godu Latvijas 94. dzimšanas dienai darbojāmieš radošajās darbnīcās. Tēma: “Latvija ikdienā un svētkos”. 8.00 notika skolas līnija, kurā skolas direktore pastāstīja par dienas kārtību un katrai klasei iedeva norādes, kad uz kuru darbnīcu jāiet.

Kopā bija piecas darbnīcas. Vienā darbnīcā bija katrai klasei jāveido liels apsveikums Latvijai dzimšanas

dienā. Otrajā darbnīcā bija jāveido pārskats par dažādiem skolas sporta pasākumiem. Katra klase veidoja sporta avīzi par sporta pasākumiem. Bija arī darbnīca, kurā bija jādarbojas muzejā. Tur bija jāapskata dažādi jauni priekšmeti, kas nesen ienākuši skolas muzejā. Pēc tam bija jāapskata dažādi materiāli, jāatrod informācija par dažādiem notikumiem un pēc tam jāprezentē atrastais materiāls. Tā bija interesanta darbnīca. Tālāk sekoja atslodzes darbnīca, kurā varēja spēlēt dažādas spēles – atpūsties. Pēdējā piektajā darbnīcā bija darbnīca, kurā bija jāraksta kāda teika par Dzērbenes objektiem, bija jāpabeidz un jāilustrē tautas dziesmas, un jāveido katram savs gabaliņš Lielvārdes jostas, kurus pēc tam lika kopā un izveidojās liela Lielvārdes josta.

Visas darbnīcas bija interesantas un jautras...

9. klases skolniece,
Līdzpārvaldes vadītāja
Diāna Vītoliņa

Svētkus svinam kopā

*Ja es reiz tālu
Pasaulē iešu,
Tēva mājas un saulrietā kviešus
Ieraksti, atmiņa, iezīmē,
Iemūrē cieši....*

Pēc spraiga darba nedēļas, vācot materiālus par pagasta vēsturi, interesantajām nodarbībām radošajās darbnīcās, bijām nopelnījuši svētkus. Mēs katrs bijām dāvinājuši Latvijai dzimšanas dienā savas domas un darbus.

16. novembrī skolā pulcējās vecāki un skolēni, lai kopā sveiktu Latviju pašu veidotajā koncertā. Skolēni dziedāja, dejoja, runāja dzeju, izteica savas domas par to, ko katram nozīmē Latvija. Koncerta programmu

kuplināja mūzikas skolas audzēkņu priekšnesumi. Paldies mūzikas skolas pedagogiem Ilgai Ozolai un Andrim Riekstiņam, deju skolotājam Mārtiņam Lācgalvei, mūzikas skolotājam Ilvijai Bikiņai. Jaunajai direktora vietniecei audzināšanas darbā Ilvai Jeromānei šis bija pirmais lielais pasākums. Tas izdevās sirsnīgs, gaišs. Paldies par svētku koncerta vadību!

Pēc labi padarīta darba var arī atpūsties. Skolēni varēja dejot un priecāties diskotēkā, ko sarūpēja kultūras nama puīši.

9. klases skolniece
Santa Ješkina

Bijušās Upītes skolas audzēkņi un direktore Veronika Krama (1. rindā vidū) pie skolas ēkas.

veidojas no katra cilvēka izpratnes par godīgumu un līdzatbildību. Pozitīvu atmiņu apveltītas bija Upītes skolas bijušo audzēkņu kopīgās atmiņu stundas par savu bērnības skolu un tās skolotājiem. Gandarījums ir Inešu pamatskolas skolēniem un skolotā-

jiem par labi padarītu darbu, kalpojot izglītībai, Vecpiebalgas novadam.

Inešu pamatskolas direktore
(Upītes skolas absolvente 1969.)
Gunta Dadeika

Uzvara sākas ar uzvaru pašam pār sevi

Ločmeļu ģimeni – idejas par stafetes skrējieniem „Nesam gaismu!” iniciatorus un organizatorus – Vecpiebalgā laikam šobrīd nezina vien retais, kaut gan, kā viņi paši saka, šeit ir ienācēji, nevis „piebaldzēni septītajā paaudzē”. Sākumā vecāki, kuriem bērni ir saprātīgā vecumā (precīzāk – var noturēt rokās hokeja nūju), bija neizpratnē, sak, kur tiem rīdiniem prāts ik vakaru un brīvdienās „dauzīties” ar delveriem pa ledu. Pamazām vien pat lielākajiem skeptiķiem nācās atzīt – labi gan, ka ir cilvēki, kuri, liekot lietā zināšanas un prasmes, ar savu piemēru pievērs jauniesus lietderīgai laika izmantošanai. Neuzspiežot, skaļos vārdos neaflīšējot, māca saprast, ka jaunā paaudze ir Latvijas nākotne.

Kas jūs pamudināja uz tik pārdrošu soli – organizēt skrējienus „Nesam gaismu!”, kas, daudzprāt, bija nepaveicams?

Mārcis: Labas idejas iemājo atvērtā un iedvesmotā prātā. Mums liels iedvesmas avots ir pati Vecpiebalga – vēsturiski un enerģētiski bagāta vieta. Šis vasaras festivāls “Vecpiebalga atver durvis” deva milzīgu emocionālo lādiņu un garīgo pacēlumu, lai radītu jaunas, cilvēkus aizraujošas idejas. Man šķiet, ka vecpiebaldzēni bieži vien nemaz tā īsti nenovērtē potenciālu, kas piemīt šai vietai, un pieņem to kā pašsaprotamu lietu, nevis kā vērtī-

bu. Ilgstoši atrodoties vienā vidē, mēs dabiskā veidā apaugam ar rutīnu. No kā smelties iedvesmu? Lai apskatītos uz to, kas tev pieder un lai to novērtētu, dažkārt ir nepieciešams kāds stimuls. Mums pēc Rīgas posma šis bija tāds kvalitatīvs lēcienis laikā un telpā, kas pats par sevi atraisa emocijas un iedod brīvību domām.

Tomēr tā bija liela uzdrīkstēšanās...

Vivita: Protams, risks bija, taču jo ekstrēmāka un sarežģītāka situācija, jo Mārcis ar to labāk tiek galā. Viņam ir milzīga prakse, darbojoties kā juristam un uzstājoties tiesu sēdēs. Tā arī šoreiz – noorganizēt, sarunāt, pārliecināt – to Mārcis prot lieliski. Konsultējāmies ar sportistiem un treneriem, visu maršrutu iepriekš izbraucām un detaļās izstrādājām. Pasākums bija izkalkulēts pa minūtēm – 12 kilometri stundā, mēs nedrīkstējām kavēties, jo noteiktā laikā satiksmei tika slēgta Krasta iela, arī pie Brīvības piemiņekļa mums bija jāfīnīš precīzi pēc scenārija, lai neizjauktu priekšnesumu noskaņu.

Droši vien iespaidi ir ļoti spilgti.

Mārcis: Skaidrs, ka emociju gamma ir milzīga – mēs vēl arvien lidojam pāris metrus virs zemes. Sakot, ka tauta ir valsts, Kārlis Skalbe nevarēja pat iedomāties, ka dzeltenais piebaldzēnu pulks to kādreiz apliecinās, ienākot, pat burtiski ielidojot, pašā Rīgas sirdī. Gaisma pie Brīvības pie-

minekļa noliktajā lampā izdzisīs, kad tajā beigsies petroleja, taču tā vēl ilgi degs mūsu sirdīs! Mūsu jaunieši un sportisti, kas iznesa visu ceļa grūtumu, ir fantastiski! Patriotismu, piederības sajūtu savai valstij nevar iekalt no mācību grāmatām vai klausoties skaistus lozungus. Tas dzīvo mūsos un aug līdzī laimam, tas var izpausties visdažādākajās formās un veidos, arī skrējieni no „Saulrietiem” līdz Rīgai bija patriotisma izpausme – dāvana Latvijai svētkos.

Vivita: Tas nāk kā mantojums līdzī no ģimenes un turpinās skolā. Vide, kurā dzīvojam, strādājam un audzinām savus bērnus, veido attieksmi arī pret valsti. Bērni ir kā sūklis, viņi kopē pieaugušos. Nevari prasīt nacionālo patriotismu, ja mazākajā vienībā – ģimenē – tiek kultivētas tikai negācijas. Visa atbildība, ko mēs prasām no valdības, sākumā ir jāprasa no vecākiem. Mēs varam lamāt parlamentu, bet tas nozīmē, ka mēs lamājam sevi, jo valdība ir mūsu spoguļattēls. Protams, skolas dara milzīgu darbu, taču jāsaprot ir tas, ka pusaudža gadu retais neizrāda pretreakciju, tāpēc vajadzīga iedvesma no ārpusē. Nevis tas, ka skolotājs liek būt patriotam, bet, ka viņi redz dzīvus cilvēkus – radus, draugus, kaimiņus –, kas ir patrioti ikdienā.

Situācijas mēdz būt dažādas, dažkārt tieši skola viena pati veic visu audzināšanas darbu, jo ģimenē ...

Mārcis: Tieši tāpēc uzskatu, ka skolotājs ir svarīgākā profesija, un es galīgi nesaprotu valsts politiku, kas tik katastrofāli grauj pedagogu prestižu. Daudzos gadījumos, kad „nestrādā” ģimene, skolotājs bērnam ir gan mamma, gan tētis. Cilvēkiem, kuri izvēlas šo cildeno misiju, ir jābūt visu ideālu sakopojumam: zināšanām, pieredzei, pacietībai... Labs skolotājs redz skolēna bailes, uztraukumus un trūkumus, taču tic, ka katrā skolēnā ir kaut kas labs. Vajag pēctecību – es vēlos redzēt savas audzināšanas turpinājumu skolā, valstī. Jo nevar būt tā, ka mēs ģimenē audzinām vienas vērtības, bet bērns aiziet uz skolu, un tur viņš redz pavisam ko citu.”

Vecpiebalgu par dzīves vietu izvēlēties apzināti?

Vivita: Viens no iemesliem, kāpēc pārcēlāties uz laukiem, bija tas, ka meitai bija jāuzsāk skolas gaitas un mēs vēlējāmies sniegt viņai iespēju augt un izglīties latviskā, nesamākslotā vidē. Mēs ar vīru tikai nosacīti esam pilsētnieki – es esmu no Madonas rajona Sauleskalna, Mārcis no Madonas. Līdz mielēm esam izbaudījuši galvaspilsētas pievilcību. Tāpēc vēlējāmies, lai arī mūsu bērniem ir īsta bērnība – ar bradāšanu pa peļķēm, dubļu kaujām, vārtīšanos sniegā, pastaigām mežā, dzīvo radību suņiem, kaķiem, vistām –, par ko rūpēties. Galvenais ir bērnam sniegt iespējami plašāku pieredzi, lai dzīves piramīda veidojas no pamatiem. Izauguši lieli, viņi paši varēs lemt, kur mācīties, strādāt, dzīvot.

Nebaidīja tas, ka laukos valda liels bezdarbs?

Vivita: Daudzi no draugiem, kad pārnācām uz laukiem, bija neizpratnē. Sākumā pat līdz kuriozam – sūtīja mums uzmundrinājumus, žēloja. Jo viņiem šķita, ka, salīdzinot ar galvaspilsētas dzīvi, šeit valda liela atpalcība un garlaicība. Tagad jau viņu domas ir krasi mainījušās, jo tad, kad viņi pie mums atbrauc un mēs ejam kopīgās ekspedīcijās uz Alauksa ezeru vērot saulrietu, uzcepjam īstu rudzu maizi “Vēveros” vai paviesojamies muzejos, Porcelāna galerijā un vēl vakarā pēc pamatīgas izkarsēšanās pirtī notiek kopīga muzicēšana, viņu domas par dzīvi laukos izmainās un projām viņi aizbrauc apgaroti, pa divām dienām sasmēlušies saules gaismas un emocijas ilgam laikam. Runājot par materiālām lietām, salīdzinot ar citiem, mums ir neliela priekšrocība – varam strādāt attālināti, jo mūsu ģimenes uzņēmuma darbība saistīta ar juridisku konsultāciju sniegšanu. Darba kabinets ir mājās un grūti nodalīt, kurā mirklī esmu grāmatvede, kurā mamma, sieva vai vienkārši sieviete.

Esat iejutošies?

Mārcis: Jā, šobrīd es ar pilnu pārliecību varu teikt, ka uzskatām sevi par vecpiebaldzēniem, sevi tā jūtam. Mēs lepojamies ar šo vietu, kurā esam, un darām zināmu plašākai sabiedrībai, ka šeit viss notiek. Protams, svešā vietā kaut ko jaunu sākt nav viegli. Vietējam pat būtu lielāks potenciāls vairāk izdarīt, jo pazīst cilvēkus, un vieglāk sameklēt atbalstītājus, domubiedrus, bet viņam vajag dzirkstelīti. Nav vispārīga vērtējuma vai definīcijas latvietim, tāpat arī nevar uzlikt zīmogu –piebaldzēns. Galvenais, lai cilvēks jūtas šai vietai piederīgs. Mēs pazīstam ļoti daudzus, kuri, skolu pabeiguši, par savu dzīves un darbavietu ir izvēlējušies Rīgu un kuri ikvienu brīvu brīdi brauc atpakaļ uz Piebalgu, aktīvi piedalās sabiedriskajā dzīvē, sporto, dejo. Dievs dod katram mazam novadam Latvijā tādus jauniešus, kuri lepojas, ka ir šeit dzimuši. Tas ir lokālpatriotisms.

Vietējie bērni un jaunieši jūsu mājās, īpaši ziemā, ir bieži viesi.

Vivita: Visu mūžu esam bijuši draugos ar sportu. Vasarās visa ģimene dodamies kopīgos velobraucienos, pārgājienos. Bet ziema ir īpaši aktīvs gadalaiks mūsmājās. Visi esam aizraušies ar kalnu slēpošanu, snovbord, slidošanu. Jau kopš 3 gadu vecuma gan Loreta, gan Linards ir apzināti “stutēti” uz slēpēm, lai šobrīd jau visa ģimene varētu kopīgi baudīt kalna priekus. Iespējams, netipiski meitenēm, bet es jau no bērnības esmu spēlējusi hokeju uz piemājas dīķa ledus, stāvējusi vārtos, savureiz arī dabūjusi ciest – no ripas un sasitumiem šajā sporta veidā neviens nav pasargāts. Es ziemu nespēju iedomāties bez ledus. Ja esam izveidojuši laukumu, tad ir grēks neuzaicināt kaimiņu bērnus. Daudziem ir pieejamas kādas lietas, bet ne īsti pašam vajag, ne dalīties ar kādu citu – sēd kā „suns uz siena kau-

dzēs”. Ja uzliesi ledu, nopirksi lieku slidu pāri, uzvārīsi zupas katlu vai pasniegsi karstas tējas krūzi pēc kopīgas spēles, tas sniegs milzu gandarījumu visiem.

Mārcis: Un mums ir patiens prieks par to, ka mūsu bērni ir atraduši draugus, ka apkārtnes jaunieši ir iedegušies un vēlas ko vairāk. Un tāpēc ir hokeja mači un kausa izcīņa. Bērni, kuri pie mums nāk, ir fantastiski, un kontakts rodas dabiski. Ir dažādas pedagoģiskās metodes, bet ir liela kļūda kādu nolikt mazākas vērtības statusā vai izrādīt pārākumu. Mēs ar visiem uzturam draudzīgas un vienlīdzīgas attiecības. Un bērni baidās parādīto uzticību pievilt.

Sports ir viens no jūsu vaļaspriekiem, bet tas laikam gan nav vienīgais.

Vivita: Jā, mēs esam aizrāvušies ar muzicēšanu. Abi ar Mārci esam beiguši mūzikas skolu, katrs spēlējam vairākus instrumentus, es – flautu, cītaru un melodiku, Mārcis – akordeonu, ģitāru, saksofonu, klarneti. Mums ir liels prieks, ka arī mūsu bērni aktīvi iesaistās ģimenes kopīgajā muzicēšanā. Loreta šobrīd apgūst klavierspēli, bet Linards spēlē bungas un stabulīti jeb blokflautu. Ne tikai saviesīgos vakaros vai jubilejās, bet arī ikdienā labāk izvēlamies kopīgi uzdziedāt, nevis skatīties televīzijā seriālus. Kad sabrauc radi un draugi, katram tiek izdalīts kāds instruments – mums ir izveidojusies vesela kolekcija ar dažādu tautu sitamajiem instrumentiem, kurus no ceļojumiem ir atveduši Nellija un Rolands, – un muzicēšanas svētki var sākties!

Tā vien šķiet, ka dzīve jums „rit kā pa diedziņu”.

Vivita: Kā vidusskolas pēdējā gadā saskatījāmies, tā kopā esam astoņpadsmit gadus. Četrus gadus mācījāmies katrs savā pilsetā – es Daugavpilī, pēc izglītības esmu sākumskolas skolotāja, Mārcis – Rīgā, juristos. Tajā brīdī veidojāmies kā personības, katram bija sava dzīve, kas zināmā mērā ieviesa korekcijas mūsu attiecībās, bet laika un attāluma pārbaudījums tika veiksmīgi izturēts. Ja mūsu ģimeni vērtētu astrologs, tad pilnīgi noteikti teiktu, ka tā ir neiespējama savienība. Par laimi, tad, kad precējāmies, modē vēl nebija pārbaudīt saderību pie astrologiem. Tas, protams, tāds joks vien ir. Bet vispār ar Mārci nav iespējams sastrīdēties, viņš izvairās no konfliktiem. Tāpēc arī ar jauniešiem Mārcis ātri atrod kopīgu valodu.

Mārcis: Vivitai, kas pēc horoskopa ir Jaunava, dzīve laukos savā ziņā ir katastrofa, jo visi šajā zīmē dzimušie ārkārtīgi mīl kārtību un akurātumu. Savukārt mums ar bērniem tas kārtības sliekšnis atšķiras no Vivitas pedantisku-

ma. Par laimi, šo gadu gaitā viņa ir iemācījusies ar šo mūsu „netikumumu” sadzīvot. Manuprāt, ģimenes dzīvē ir ļoti svarīgi, lai būtu kopīgas intereses. Mums tās ir pat vairākas – hokejs, slēpošana, muzicēšana, arī ceļošana – , lai gan es vairāk esmu māju cilvēks, man ārkārtīgi nepatīk uz ilgāku laiku izbraukt no savas teritorijas. Neskatoties uz to, retumis uzdāvinām savai ģimenei pa ceļojumam. Dažkārt nevajag braukt nekur tālu – fantastiskas sajūtas var gūt arī tepat Latvijā.

Vivita: Mums nav ideāla ģimene, problēmu tāpat pietiek – ir gan kalni, gan lejas. Varbūt tieši tāpēc, ka mēs zinām, kas ir satricinājumi, ikvienu jaunu pārmaiņu neuztveram kā pasaules galu, bet mēģinām rast izeju. Ja viss neiet, kā vēlies, vajag apstāties, nomierināt prātu un, atmetot visas emocijas, ieklausīties savā sirdsapziņā. Lai cik grūti, nevajag likt materiālās grūtības par galveno.

Mārcis: Šodienas situāciju, lai cik tas skarbi neskanētu, varētu raksturot kādas multfilmas varoņa vārdiem: „Mums naudas netrūkst, mums trūkst prāta.” Ir ērta pozīcija gausties, ka jums tur ir, bet mums nav... Ko tu pats esi izdarījis, lai tā nebūtu, lai ko uzlabotu? Vienkāršāk ir gaidīt, lai kāds par mums parūpējas. Un, ja nerūpējas, tad kā bērni apvainojamies un aizejam uz otru istabu, kas šobrīd atrodas Norvēģijā, Anglijā vai kur, citu pasaulē. Ja tev ir laba, kvalitatīva ideja, tā gūst atsaucību. Tu ej, un visas durvis tev ir atvērtas! Lai kaut ko veiksmīgi sāktu, tas jābalsta uz dažiem svarīgiem pamatprincipiem: zināšanas, interese, ideja, iespēja.”

Pēdējā laika atziņas...

Vivita: Pirmā un galvenā vērtība ir ģimene, ikdienas kopā būšana, laiks, ko tu velti otram cilvēkam.

Mārcis: Šobrīd ļoti populāri teikt: es iedvesmojos. Manuprāt, svarīgākais – ko tu ar šo iedvesmu dari pēc tam. Ja tu vienkārši dzīvo emociju varā no vienas iedvesmas uz otru, tad tu nerealizē līdz galam savu potenciālu. Piemēram, es aizeju uz koncertu, rodas milzīgs emocionālais pacēlums... Bet kas notiek tālāk? Gūtās emocijas izmantošu, lai aizietu uz vēl vienu koncertu vai teātra izrādi? Tā ir tukša burbuļu radīšana un sevis mānīšana. Vajag izmantot lidojuma fāzi, lai radītu ko jaunu, atrast jauniegūtajām emocijām pielietojumu. Lai nav kā brīnumsvecīte, kura spoži dega, bet ...

Mums ir aicinājums pašiem sev un vecpiebaldzēniem – enerģijas lādiņu, kāds ir šobrīd, nevajag izniekot, bet padomāt, ko vajadzētu uzlabot, lai labums tiktu visai sabiedrībai.

Dzidra Ješkina

Par to, kas mēs īsti esam...

Tēmas izvēle šoreiz vienkārša – novembris – valsts svarīgāko svētku mēnesis, tāpēc arī šoreiz par patriotismu, tātad par mīlestību pret šo zemi, kurai svarīgos notikumus šajā mēnesī atzīmējam. Otrs iemesls, tāds kā pamudinājums, nesen presē izlasīta ziņa, ka ES birokrāti Briselē ieteikuši dažādu valstu pārstāvjiem atturēties, pēc iespējas, protams, lietot tādus vārdus kā dzimtene, tēvzeme, izcelsmes valsts, jo tas neesot gluži politkorekti un neatbilstot pašreizējai situācijai, kad jādoma par arvien lielāku dalībvalstu integrāciju kopējā, vispirms finanšu sistēmā, lai novērstu iespējami ātrāk ekonomiskās krīzes radītās problēmas un neļautu tām atkārtoti izpausties nākotnē. Ja ņemam vērā, ka pirmie soļi šīs integrācijas jeb iekļaušanas virzienā jau ir sperti, proti, tiek strādāts pie kopējas banku uzraudzības sistēmas izveides, bet gaisā virmo arī ideja par tiesībām ES vadošajām struktūrām pārraudzīt un koriģēt valstu budžetus noteiktam atskaites periodam, tad par šādu nostāju īpaši nav ko brīnīties, atsevišķas amatpersonas, kuras gan tūlīt tika apsauktas (acīm redzot laiks vēl nav pienācis), pat izteikušas par Eiropas Savienības Valstu izveidi pēc ASV parauga. Kā zināms, finanses vienmēr ir tikušas uzskatītas par valsts ekonomikas asinsriti, un ir tikai loģiski, ka tas, kurš kontrolēs šo asinsriti, kontrolēs arī visu pārējo, kas saistīts ar valsts saimniecisko attīstību. Bēdīgākais tas, ka man un droši vien arī daudziem citiem Latvijā nav ne mazākās pārliecības par to, ka „mūsu cilvēki Brisele”, mūsu valdība spēs un vēlēties aizstāvēt LR intereses šajā lielo pārmaiņu laikā, ticamāk tikai piekrītoši mās ar galvu un darīs visu iespējamo, lai saglabātu vai no jauna iegūtu „siltās vietniņas tuvāk pie sadales”. Kā smejas apskatnieki – Briselē vēl tikai domā, kā labāk noformulēt šo prasību, Latvija jau var ziņot, ka plānotie pasākumi ir realizēti. Diemžēl visa iepriekšējā pieredze attiecībās ar ES ir viens vienīgs apstiprinājums augstāk minētajam, lai atceramies kaut vai iestāšanās noteikumus, kuru rezultātā Latvijas zemnieki saņēma līdz 5 reizēm mazākus platību maksājumus nekā lauksaimnieki Nīderlandē. Kur te konkurences iespējas, kur te patriotisms no to cilvēku puses, kuri parakstīja šos dokumentus. Nav taisnība arī apgalvojumam, ka citādi mūs vispār neuzņemtu – uzņēma taču pēc mums, piemēram, Bulgāriju un Rumāniju, kuru ekonomika bija vēl sliktākā stāvoklī, un uzņēma ar daudz izdevīgākiem noteikumiem šīm valstīm.

Atgriežoties pie sākumā minētā – ir, protams, interesanti uzzināt, ko tad ES iesaka lietot, raksturojot valsti vai teritoriju, no kurienes attiecīgais pārstāvis ieradies. Lasi un brīnīs – jāsaka esot „teritorija, ar kuru šis cilvēks ir visciešāk saistīts”. Tātad, ja latvietis, piemēram, atrod darbu Īrijā, pēc laika pārved uz turieni visu ģimeni, bērni sāk iet vietējā skolā, tad „teritorija, ar kuru viņš visciešāk ir saistīts”, protams, ir Īrija. Bet kā tad ar dzimteni, dzimšanas vietu? Tam neesot izšķirošas nozīmes, tāpat jau visi ar laiku kļūs par ES pilsoņiem. Šķiet, ka tas sāk kaut ko atgādināt – savā laikā bija ideja radīt tādu veidojumu kā „padomju tauta” bez atšķirībām, kas saistītas ar etnisko izcelsmi vai dzīves vietu. Tā ideja kļuva nerealizējama, jo sabruka pati padomju valsts, tagad kaut ko līdzīgu dzirdam atskanam no Briseles. Vai tiešām no vienas impērijas ārā, citā savienībā iekšā? Protams, jaunau tortes recepti uz Briseli apstiprināt ne-

būs jābrauc (kā to savā laikā esot pieprasījuši Maskava), ar tādiem krāmiem ES ierēdņi, protams, nenodarbosies, viņiem pietiks ar varu par valstu budžetiem, līdz ar to pār ekonomiku – paklausīgajiem iedodsim, tiem, kas spurojas pretī, piegriezīsim.

Interesanti, ka tai pat laikā tautības saglabāšanas problēma tika cilāta ar LR, proti, mūsu parlamentā, kur pēc Nacionālā bloka ierosmes tika skatīts jautājums par tiesībām prasīt personu apliecinošajos dokumentos ierakstīt arī nacionālo piederību. Uzsveru – tiesības, ne pienākumu, ja nevēlies, vari to nedarīt. Lai cik tas dīvaini neliktos, arī šādā interpretācijā ierosinājums tika noraidīts. Nevaru apgalvot, bet neviļus rodas jautājums, vai tas nav tās pašas politikas turpinājums, par kuru runāts iepriekš. Domāju, daudziem būtu nepieņemami, ja pēc kāda laika, raksturojot savu izcelsmi, anketās būtu jāraksta – „ES pilsonis, ziemeļeiropietis, baltā rase”. Un atkal neviļus prātā nāk situācija Staļina valdīšanas pēdējos gados, kad ebreju tautības cilvēkiem, lai izvairītos no represijām, nācās mainīt uzvārdus, ja vien tas bija iespējams, un dot saviem bērniem citām tautām, visbiežāk krievu, raksturīgos vārdus, lai noslēptu savu patieso tautību. No tā laika arī šī anekdote:

- „*Nikolaj Rabinovič, kāda tad īsti ir jūsu tautība?*”

- „*Ebrejs, protams.*”

- „*Nu, ebrejs, tas pats par sevi saprotams. Bet kādas tautības ebrejs?*”

Atliek tikai novēlēt, lai mums nekad nevajadzētu skaidrot, kādas tautības latvieši mēs īsti esam.

Nobeigumā vēl par vienu problēmu, kura cieši saistīta ar patriotismu, proti, ar LR uzņēmēju un tirgotāju reklāmās pausto vēlmi, lai valsts iedzīvotāji, iegādājoties sev nepieciešamo, priekšroku dotu Latvijā ražotajām precēm. Aicinājums vietā un laikā, jo LR ekonomiskā izaugsme, kāda nu tā ir, patreiz balstās uz eksportu (iekšējais patēriņš nepietiekams), bet importa un eksporta attiecība ir acīm redzami par labu pirmajam, bet... Pirmkārt – LR atšķirībā no PSRS laikiem, kad cilvēks varēja apgērbt sevi no veļas līdz cepurei tikai ar mūsu republikā ražotām precēm (par kvalitāti nerunāsim), praktiski neko neražo ne no apģērbiem, ne apaviem, ne sadzīves tehnikas, ne no instrumentiem un darba rīkiem utt., tātad izvēles praktiski nemaz nav. Paliek pārtika, bet, un tas būtu otrkārt, šī pārtika, sevišķi laukos, kur nav izvēles iespēju, paliek arvien nekvalitatīvāka un dārgāka. Rets būs pircējs, kuram nebūtu gadījies iegādāties pieņu ar stipru kūts smaku, biežpienu, no kura straumītēm tek ārā ūdens, žāvēto gaļu, kura ražota pēc principa „no 1 kg jēlas gaļas jādabū 1, 5 kg žāvētas”, svaram ievadot gaļā kādu sāļījumu, maizi, kuru drīzāk varētu izmantot par spilvenu, nevis ēst utt. Varbūt ražotājiem pašiem vispirms vajadzētu kļūt par patriotiem, piebremzēt savu mantkārtību (arī tirgotājiem, protams, kuri tādu precī izplata) un tikai tad griezties pie sabiedrības ar šāda veida aicinājumiem.

Un kaut kas priecīgāks. Kā varējām redzēt TV un kā ziņo radi no Jelgavas, šogad Lāčplēša dienā bijusi vēl neredzēti kupla pasākumu apmeklētāju saime, sevišķi daudz bijis jauniešu. Tas nevar nepriecēt. Atliek novēlēt, lai viņi vēl ilgi varētu teikt – es esmu latvietis, no tās zemes pie Baltijas jūras, kur dzied, bet prot arī labi strādāt.

Juris Šimanis

PASĀKUMI

VECPIEBALGAS NOVADĀ

Dzērbenes tautas namā

5. decembrī plkst. 16.00, gaidot Ziemassvētkus, svinīgi iedegsim svētku eglī. Ziemassvētku ieskaņas koncerts „Ziemassvētku zvaigzne...”. Koncertā piedalīsies Dzērbenes, Limbažu un Krimuldas mūzikas skolu audzēkņi un pedagogi.

20. decembrī plkst. 16.00 eglītes vakars Dzērbenes pagasta pensionāriem. Līdzī ņemiet mazu „groziņu” un labu noskaņu.

15. decembrī Ziemassvētku tirdziņš un Ziemassvētku noskaņu koncerts.

Koncertā piedalās Taurenes- Dzērbenes jauktais koris „Pie Gaujas” un Līgatnes jauktais koris. Aicināti pieteikties visi, kas vēlas pārdot savus darinājumus. T.29408315.

1. janvārī plkst. 01.01. aicinām uz gadumijas ierakstu ballīti, lai kopīgi nosvinētu 2013.gada atnākšanu.

Inešu tautas namā

9. decembrī plkst. 14.00 koncerts „Degsim gaišu uguntiņu” kopā ar Ievu un Aivaru Lapšāniem. Ieeja par ziedojumiem. Būsiēt gaidīti!

Kaives pagastā

11. decembrī plkst. 16.00 svētku eglē iedegšana pie Kaives pagasta pārvaldes. Eglīti rotāsim ar Ziemassvētku ticējumiem un smaržīgām piparkūkām, bet sildīsim ar Ziemassvētku tēju. Visi mīļi aicināti!

Taurenes tautas namā

19. decembrī plkst. 13.00 pensionāru padome aicina uz svētku eglītes sarīkojumu.

Programmā:

- Taurenes pamatskolas saimes koncerts;
 - Ziemassvētku garšu laboratorija - ēdienu degustācija;
 - dejas mūzikas pavadījumā.
- Līdzī ņemams „groziņš” degustācijai un labs noskaņojums. Transportu lūgums pieteikt pagasta pārvaldē. Uz tikšanos svētkos!

20. decembrī plkst. 18.00 Taurenes pamatskolas saime aicina uz koncertu „Ziemassvētku priekšvakarā”.

21. decembrī plkst. 22.00 atpūtas vakars pie galdiņiem pirms lielajiem svētkiem kopā ar „O kartes” dalībnieku Rikardionu.

30. decembrī plkst.11.00 Vecpiebalgas novada pašvaldība un Leļļu teātris „Tims” aicina Dzērbenes, Kaives, Taurenes pagasta pirmsskolas vecuma bērnus uz Jaungada eglīti.

Vecpiebalgas kultūras namā

10. decembrī plkst.11.00 Ziemassvētku eglītes iedegšana pie Vecpiebalgas novada pašvaldības administratīvā centra, Ziemassvētku tirdziņa atvēršana pašvaldības zālē. Tirdziņš darbosies līdz Ziemassvētkiem darba dienās no plkst.8.00 līdz plkst.17.00. Līdz 7.decembrim tirgotgribētājiem lūgums pieteikties pie Benitas Zvejnieces (t.22031720).

26. decembrī plkst.18.00 koncerts „Ziemassvētku roze”. Piedalās Elita Veidemane, Aivars Brīze un vokālā grupa „Spārni”. Ieeja uz koncertu bez maksas. Varēs iegādāties CD „Ziemassvētku roze”.

30. decembrī plkst.15.00 Vecpiebalgas novada pašvaldība un Leļļu teātris „Tims” aicina Inešu un Vecpiebalgas pagasta pirmsskolas vecuma bērnus uz Jaungada eglīti.

31. decembrī. plkst. 23.45 Jaunā gada sagaidīšana pie novada pašvaldības administratīvā centra. Gadumijā no plkst.00.30 ballīte kultūras namā. Ierakstu mūzika visām gaumēm! Ieejas maksa - Ls 1.00. Galdiņu rezervēšana (t. 26493591).

APSVEIKUMI

*Laimei nav rītdienas, tai nav arī vakardienas,
Tai ir tikai tagadne - un tā nav diena,
bet acumirkļis.
Sveicam Tevi, decembra jubilār!*

Īpašie gaviļņieki:

60 - Irēna Miezīte Dzērbenē
Gunārs Harjo Kaivē
Andris Virsnieks Vecpiebalgā

70 - Haralds Ziemelis Dzērbenē
Alda Dagmāra Kuņecova Taurenē
Arnolds Bērziņš Vecpiebalgā
Ilga Elliņa Vecpiebalgā
Harijs Kauls Vecpiebalgā

80 - Laimonis Zigfrīds Kiršteins Inešos

90 - Olga Zēģele Inešos
Broņislava Švalba Taurenē

93 - Paulis Melngailis Inešos

*Likt visam gaviļēt un vizuļot
Var maza, sīka cilvēkberna
sirds
(E.Zālīte.)*

Jaunākais Vecpiebalgas novadā
Mārtiņš Amans
Dzērbenes pagastā.

Sveicam mazuli un
viņa vecākus!

*Cilvēks ir iemīlējis tāpēc,
ka ir iemīlējis. Mīlestībai nav
vajadzīgs iemesls.
(P.Koelju.)*

Sveicam
**Olgu Stasikovu un
Rafailu Mustakimovu,**
kopēju dzīves ceļu sākot!

PATEICĪBA

Paldies Andim Dzenim un
uzņēmuma darbiniekiem
par atsaucību un palīdzību!

Vecpiebalgas
pirmsskolas kolektīvs

Vecpiebalgas novada
jaunieši!

*Esi sava novada patriots?
Tev rūp, kas šeit notiek?
Tev ir idejas, kuras vēlies īstenot?
Uzņemies atbildību par savu nākotni
un veido to šeit!*

Vecpiebalgas novada
jauniešu dome -
Tava iespēja kļūt
sadzirdētām!

*Nolikums un pieteikuma
anketa pieejama
www.vecpiebalga.lv

PĒRK

Pērku adammašīnu darba kārtībā. T. 26305811.

Kolekcionārs par labu samaksu pērk pirmskara
Latvijas un cara laika alus pudeles. T. 29406932

SLUDINĀJUMI

Muzikants (balss, sintezators) spēlē latviešu mūziku jubilejās, kāzās un citos pasākumos. Diskotēka dažādos stilos, karaokē. Cena pēc vienošanās. Tel. 25985566.

Taurenes aptiekā pieņem pasūtījumus brillu izgatavošanai pēc acu ārsta receptēm. T. 64170254.

Piedāvājam iespēju katru darba dienu no Vecpiebalgas plkst. 6.30 ērti nokļūt Rīgā ar WW caravella 8 – vietīgu busiņu. Par Jums vēlamu pieturvietu varam vienoties (iebraucam arī Inešos un Dzērbenē). No Rīgas atpakaļ braucam 17.30. Brauciena cena vienā virzienā 3.50 Ls. Braukt gribētājus lūdzam rezervēt vietas piezvanot šoferītim Jānim 26208581 vai Ditai 22486964.

SĒRU VĒSTS

Mūžībā aizgājuši:

Aizbrida saulīte

Aiz melniem debešiem...Antoņina Razgale, Dzērbenē

(Rainis)

Kārlis Indulis Lapiņš, Dzērbenē

Vija Sloka, Taurene

Biruta Rīdere, Taurene

Izsakām visdziļāko līdzjūtību

tuviniekiem.

SAGATAVO SAVU AUTO ZIEMAI!

SIA „LARKO-V” AUTOSERVISS

VECPIEBALGĀ

Plašā izvēlē piedāvā:

- ziemas riepas;
- lieto diskus;
- akumulatorus.

-20%

telefons: 64161438